

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **GEMA ART GROUP a.s.**, se sídlem Haštalská 760/27, Praha 1, zast. JUDr. Mariannou Svobodovou, advokátkou se sídlem Braunův dům, Karlovo nám. 24, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 21. 12. 2010, č. j. ÚOHS R153/2010/VZ-19288/2010/310/ASc, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Národní divadlo, státní příspěvková organizace**, se sídlem Ostrovní 1, Praha 1, a **II) OHL ŽS, a.s.**, se sídlem Burešova 938/17, Brno, zast. Mgr. Davidem Dvořákem, LL.M, advokátem se sídlem Jakubská 1, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2012, č. j. 62 Af 10/2011 - 271,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2012, č. j. 62 Af 10/2011 - 271, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. 12. 2010, č. j. ÚOHS-R153/2010/VZ-19288/2010/310/ASc (dále jen „rozhodnutí stěžovatele“) a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím stěžovatel zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí stěžovatele ze dne 22. 9. 2010, č. j. ÚOHS-S241/2010VZ-12632/2010/510/KČe, kterým stěžovatel rozhodl, že Národní divadlo státní příspěvková organizace, jako zadavatel veřejné zakázky „Generální oprava fasád historické budovy Národního divadla“ (dále jen „zadavatel“), nedodržel postup stanovený v § 77 odst. 1 v návaznosti na § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pro právě projednávanou věc (dále též „ZVZ“), tím, že úkony komise pro posouzení a hodnocení nabídek spojené s posouzením výše nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky nebyly provedeny transparentně, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Podle § 118 odst. 1 ZVZ žalovaný zrušil úkony zadavatele spojené s posouzením výše

nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky a s hodnocením nabídek uchazečů, které byly zdokumentovány v protokolech z jednání hodnotící komise a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 31.5.2010, a současně zrušil i rozhodnutí zadavatele ze dne 1.6.2010 o vyloučení uchazeče OHL ŽS, a. s., tj. osoby zúčastněné na řízení II, z účasti v zadávacím řízení, jakož i rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky z téhož dne.

Krajský soud nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení a poté přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“). Podle žalobce stěžovatel zcela ignoroval jeho argumentaci ve vztahu k obsahové skladbě tzv. obvyklého kalkulačního vzorce. Krajský soud tuto námitku v rozkladu žalobce identifikoval a následně k ní uvedl i stanovisko stěžovatele, za kterého usoudil, že stěžovatel se nijak nevypořádal s žalobcovým tvrzením, že obvyklý kalkulační vzorec je termín běžně užívaný ve stavebnictví, který nevyžaduje bližšího vysvětlení a že uchazeč OHL ŽS, a. s. (dále jen „OHL ŽS“), jako podnikatel v příslušném oboru věděl, jaké položky tento vzorec má. Podle názoru krajského soudu se přitom jedná o otázku pro posouzení věci zcela zásadní. Pokud zadavatel OHL ŽS vyloučil mj. z toho důvodu, že nedoložil kalkulační vzorec v požadovaných podrobnostech tak, aby jednoznačně zdůvodnil mimořádně nízkou nabídkovou cenu, a stěžovatel toto rozhodnutí o vyloučení zrušil s tím, že zadavatel měl v žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny blíže konkretizovat, jakou strukturu a jakou podrobnost má požadované zdůvodnění mít, je zcela nezbytné postavit najisto zadavatelem použitý pojem „obvyklý kalkulační vzorec“. Jestliže žalobce namítá, že se jedná o pojem ve stavebnictví zcela běžný, jehož obsah a struktura je podnikatelům ve stavebnictví známá, bylo třeba, aby se stěžovatel v rámci rozkladového řízení s tímto tvrzením vypořádal a buď je vyvrátil, nebo se s ním ztotožnil.

Podle názoru krajského soudu v případě, že se prokáže žalobcovo tvrzení (tj. že pojem „obvyklý kalkulační vzorec“ a jeho obsah i struktura je v oboru stavebnictví obecně znám), nelze na žádost o objasnění mimořádně nízké nabídkové ceny nahlížet jako na žádost nedostatečně určitou. Pokud by tedy byl pojem „obvyklý kalkulační vzorec“ pojmem běžně užívaným a obecně známým všem podnikatelům ve stavebnictví a měl jasně a konkrétně danou strukturu, jednalo by se o dostatečně vymezený požadavek. Závěr stěžovatele v prvostupňovém rozhodnutí, že hodnotící komise žádost v tomto ohledu formulovala nedostatečně podrobně, by pak nemohl obstát. Naopak, pokud by tomu tak nebylo a neprokázalo by se, že pojem „obvyklý kalkulační vzorec“ je ve stavebnictví ustáleným a obecně známým pojmem s jednoznačným obsahem a strukturou, byl by závěr prvostupňového rozhodnutí stěžovatele závěrem správným.

Krajský soud tedy v tomto smyslu přisvědčil namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Dále se krajský soud zabýval námitkou žalobce týkající se nesprávnosti tvrzení stěžovatele, který shledal, že hodnotící komise neposuzovala nabídkové ceny ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. I tuto námitku žalobce v rozkladu uplatnil a i k ní se stěžovatel výslovně nevyjádřil. Dle krajského soudu je třeba posuzovat nabídkové ceny ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. V této souvislosti hodnotící komise tedy zásadně není povinna si ve vztahu k nabídkovým cenám nechat vyhotovit znalecký posudek, a ani není povinna podle takového posudku postupovat. Pokud si však nechá znalecký posudek vyhotovit, je zcela na místě, aby v žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny hodnotící komise na takový posudek poukázala. Toto pochybení hodnotící komise v daném případě nemělo vliv na transparentnost zadávacího řízení, neboť hodnotící komise uvedla, jakým způsobem má uchazeč mimořádně nízkou nabídkovou cenu zdůvodnit. Podstatným pro posouzení věci je výklad pojmu „obvyklý kalkulační vzorec“ a otázka jeho obecné známosti. Vzhledem k tomu nemohla tato žalobcova rozkladová námitka jakkoli ovlivnit výsledek řízení. Pokud

pokračování

se k ní stěžovatel výslovně nevyjádřil, jistě pochybil, nicméně toto pochybení nemohlo žádným způsobem ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.

Vzhledem ke shledané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se krajský soud nezabýval dalšími žalobními námitkami, které se vztahují ke druhému důvodu vyloučení uchazeče OHL ŽS, a to k rozporu nabídky s § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“), neboť toto posouzení by v daném případě nemuselo mít žádný praktický dopad a mohlo by se jednat toliko o akademické pojednání, k němuž soudní řízení určeno není.

Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Rozsudek krajského soudu je nezákonný z důvodu nesprávného posouzení právní otázky, konkrétně povahy zrušeného rozhodnutí jakožto rozhodnutí nepřezkoumatelného. Dále stěžovatel namítá, že rozsudek krajského soudu trpí nepřezkoumatelností, jejíž příčinu spatřuje stěžovatel v rozpornosti závěrů krajského soudu.

Stěžovatel je přesvědčen, že povaha pojmu „*obvyklý kalkulační vzorec*“ není pro posouzení věci, podstatná, neboť, jak z obou dotčených rozhodnutí výslovně vyplývá, stěžovatel neshledal pochybení zadavatele veřejné zakázky, resp. hodnoticí komise, pouze v souvislosti s jeho použitím. Stěžovatel je přesvědčen, že postupy hodnoticí komise, které se týkaly posouzení nabídkových cen v souladu s § 77 ZVZ, tedy z hlediska, zda se nejedná o ceny mimořádně nízké, trpí vysokou mírou netransparentnosti a jako takové jsou v rozporu se základními zásadami zadávání veřejných zakázek, které jsou zakotveny v § 6 ZVZ.

Stěžovatel má za to, že postupy hodnoticí komise v rámci fáze posouzení nabídkových cen podle § 77 ZVZ nejsou transparentní, neboť ačkoli je ze znaleckého posudku patrné, že jeho zpracovatel provedl posouzení jednotlivých nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, jak vyžaduje § 77 odst. 1 ZVZ, výzva dle věty druhé téhož ustanovení neodpovídá požadavkům zákona, neboť neobsahuje pro dotčeného uchazeče relevantní informace, konkrétně požadavek na zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro vyšší nabídkové ceny podstatné. Dále podklady zadávacího řízení obsahují dva protichůdné odborné posudky, přičemž z jednoho vyplývá, že existují pochybnosti o správnosti nastavení nabídkové ceny uchazeče OHL ŽS, a z druhého vyplývá, že tento uchazeč svou nabídkovou cenu dostatečně zdůvodnil. Z podkladů není zřejmé, z jakého důvodu se hodnoticí komise neztotožnila s odborným posudkem.

Stěžovatel dále uvádí, že je i nadále přesvědčen, že pojem „*obvyklý kalkulační vzorec*“ nevykazuje jednoznačně závazný obsah. Žalobce v rozkladu argumentuje skladbou zcela jiného propočtu, kterým má být tzv. „*základní oborový kalkulační vzorec*“. Uchazeč OHL ŽS, se domnívá, že definici „*běžného kalkulačního vzorce*“ odpovídá rozklad na přímé náklady, nepřímé náklady a přiměřenou míru zisku. Vedle výkladu zadavatele a žalobce je tento výklad již třetím možným. Stěžovatel má za to, že v celém správním řízení nebylo postaveno najisto, co znamená pojem „*obvyklý kalkulační vzorec*“, jaká je jeho skladba. S ohledem na tuto skutečnost nebylo možné uchazeče OHL ŽS z účasti na zadávacím řízení oprávněně vyloučit.

Stěžovatel se též vyjadřuje i k druhému důvodu vyloučení uchazeče OHL ŽS z účasti na zadávacím řízení, který spočíval v tom, že postup plnění zakázky je v přímém rozporu s § 14 zákona o státní památkové péči.

Rozpornost rozsudku krajského soudu spatřuje stěžovatel v tom, že krajský soud uvádí, že pokud si v průběhu posouzení nabídek nechá hodnoticí komise zpracovat znalecký posudek a v dalších postupech z něj vychází, tak je zcela na místě, aby v žádosti o zdůvodnění mimořádně

nízké nabídkové ceny na takový posudek poukázala, neboť tak může naplnit zásadu transparentnosti zakotvenou § 6 ZVZ a požadavek podle § 77 odst. 1 ZVZ. Zároveň však krajský soud tvrdí, že pokud hodnoticí komise neuvedla ve výzvě dle § 77 odst. 1 ZVZ odkaz na znalecký posudek, tak toto pochybení hodnoticí komise v daném případě nemělo vliv na transparentnost zadávacího řízení. Výše uvedené dle stěžovatele způsobuje nejednoznačnost závěrů krajského soudu a tedy nepřezkoumatelnost rozsudku dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil zpět k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření uvádí, že jako důvod zrušení relevantních úkonů hodnoticí komise a zadavatele je v rozhodnutí prvního stupně jednoznačně uvedeno pochybení zadavatele při posouzení nabídky OHL ŽS, v rámci posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny. Jakékoliv další údajně netransparentní úkony zadavatele ve vztahu k posouzení výše nabídkové ceny ostatních uchazečů žalobce popírá. Žalobce též trvá na tvrzení, že hodnoticí komise není povinna při posouzení nabídek z odborných posudků žádným způsobem vycházet. V žádném případě není hodnoticí komise povinna blíže uvádět, z jakých důvodů takový podklad při své činnosti nezohlednila.

Žalobce dále zcela souhlasí s rozsudkem krajského soudu v tom smyslu, že zodpovězení otázky týkající se povahy pojmu „*obvyklý kalkulační vzorec*“ je pro posouzení věci klíčové. Žalobce trvá na skutečnosti, že pojem, ale i struktura a obsah kalkulačního vzorce jsou obecně známé, a tudíž nebyla hodnoticí komise v žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny povinna požadovaný kalkulační vzorec podrobněji vymežit či dokonce blíže definovat položkovou skladbu požadovaného kalkulačního vzorce. Jelikož se stěžovatel v rámci řízení o rozkladu nevypořádal s námitkou žalobce vztahující se k obvyklému kalkulačnímu vzorci, má to za následek nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalobce má též za to, že nabídka OHL ŽS je objektivně v rozporu s platnými právními předpisy, a tudíž bylo její vyřazení hodnoticí komisí a následné vyloučení ze zadávacího řízení provedené v souladu se zákonem.

Závěrem žalobce shrnuje, že rozsudek krajského soudu žádnými rozpory netrpí, a je zcela přezkoumatelný, jelikož odkázání na předmětný znalecký posudek by bylo vhodné, ale transparentnost postupu hodnoticí komise není ohrožena, neboť byla docílena jiným způsobem, a to konkrétně tím, že hodnoticí komise jasně uvedla, jakým způsobem má uchazeč mimořádně nízkou nabídkovou cenu zdůvodnit.

Z uvedených důvodů žalobce zdejšímu soudu navrhuje zamítnutí kasační stížnosti a přiznání náhrady nákladů řízení.

Z vyjádření OHL ŽS, osoby zúčastněné na řízení II), vyplývá, že se plně ztotožňuje s obsahem kasační stížnosti, přičemž má za to, že stěžovatel ve svých rozhodnutích vydaných v obou stupních na základě řádně zjištěného skutkového stavu správně zkonstatoval netransparentní postup hodnoticí komise. K pojmu „*obvyklý kalkulační vzorec*“ zdůrazňuje, že každý dodavatel své kalkulace uzpůsobuje svým konkrétním potřebám a zohledňuje při nich především ty náklady, které potřebuje sledovat.

Z uvedených důvodů zdejšímu soudu navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil zpět k dalšímu řízení.

pokračování

Národní divadlo, státní příspěvková organizace, osoba zúčastněná na řízení I), se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné a za stěžovatele jedná osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), ověřil při tom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Pro přehlednost věci považuje zdejší soud za vhodné shrnout relevantní skutečnosti zjištěné z předloženého správního spisu. Žalobce byl vybrán jako vítěz veřejné zakázky „Generální oprava fasád historické budovy Národního divadla“ rozhodnutím zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 6. 2010. Současně zadavatel téhož dne rozhodl o vyloučení OHL ŽS z účasti v zadávacím řízení, z důvodu nedostatečného zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny (podle zadavatele tento uchazeč nedoložil kalkulační vzorec v požadovaných podrobnostech) a podání nabídky v rozporu s § 14 zákona o státní památkové péči. Stěžovatel dospěl k závěru, že vyloučení nebylo namístě. Pokud hodnotící komise ve výzvě ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny nesdělila uchazeči dostatečně přesně, jakým způsobem požaduje cenu objasnit, nemůže mu vytýkat, že nedoložil kalkulační vzorec v požadovaných podrobnostech. Stejně tak stěžovatel konstatoval, že neshledal důvody, pro něž by obsah OHL ŽS předložené nabídky nebyl v korelaci s právními předpisy a zadávacími podmínkami. Předseda stěžovatele výše uvedené závěry prvostupňového rozhodnutí potvrdil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou nevypořádání pojmu „*obvyklý kalkulační vzorec*“, resp. zda důsledné nevypořádání se stěžovatelem s tímto pojmem, mělo či nemělo za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí předsedy stěžovatele.

Zdejší soud má za to, že pokud zadavatel požadoval v žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké ceny, aby OHL ŽS doložil rozbor ceny ve struktuře obvyklého kalkulačního vzorce a následně jedním z důvodů pro jeho vyloučení bylo, že dostatečným způsobem nezdůvodnil mimořádně nízkou cenu (tj. nedoložil kalkulační vzorec v požadovaných podrobnostech), tak se jednalo o klíčový spor už v rámci zadávacího řízení u zadavatele. Stěžovatel sám v rámci prvostupňového rozhodnutí dospěl k závěru, že vyloučení nebylo důvodné, protože, pokud hodnotící komise ve výzvě ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny nesdělila dostatečně přesně, jakým způsobem požaduje cenu objasnit, nemůže uchazeči následně vytýkat, že nedoložil kalkulační vzorec v požadovaných podrobnostech.

Nejvyšší správní soud v návaznosti na výše uvedené uvádí, že i z prvostupňového rozhodnutí stěžovatele jasně vyplývá, že dle stěžovatele hodnotící komise nedodržela postup stanovený v § 77 odst. 1 ZVZ v návaznosti na § 6 ZVZ hlavně z toho důvodu, že konkrétně nespécifikovala dostatečně přesně, v jaké struktuře a podrobnosti se měl OHL ŽS vyjádřit v žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny.

Nejvyšší správní soud proto souhlasí s argumentací krajského soudu, kdy, pokud by bylo postaveno najisto, že se jedná o pojem ve stavebnictví zcela běžný a známý, tak by žádost o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny byla dostatečně určitá. Jestliže by však existovalo mnoho různých výkladů daného pojmu, tak byl na místě závěr předestřený stěžovatelem v rámci prvostupňového rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud se tak ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že rozhodnutí předsedy stěžovatele je částečně nepřezkoumatelné, neboť nebyl postaven najisto termín „*obvyklý kalkulační vzorec*“, vyjasnění známosti tohoto termínu bude určovat další výsledek správního řízení. Námitky stěžovatele směřující do podstatnosti pojmu „*obvyklý kalkulační vzorec*“ z výše uvedených důvodů nejsou důvodné.

Pokud se stěžovatel dále obsáhle vyjadřuje ve své kasační stížnosti k termínu „*obvyklý kalkulační vzorec*“, tak zdejší soud k tomu uvádí, že nedostatky v odůvodnění svého rozhodnutí nemůže správní orgán sanovat vyjádřeními podanými v průběhu soudního řízení. Shodně např. rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003 - 58 (všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

K námitce stěžovatele spočívající v nevyjádření se hodnotící komise ke dvěma protichůdným odborným posudkům Nejvyšší správní soud uvádí, že § 74 ZVZ stanoví, že pro posouzení a hodnocení nabídek v otevřeném řízení, užším řízení, soutěžním dialogu a ve zjednodušeném podlimitním řízení a pro předběžné hodnocení nabídek v jednacím řízení s uveřejněním ustanoví veřejný zadavatel hodnotící komisi. Posouzení nabídek je dle § 76 ZVZ včetně posouzení výše nabídkové ceny ve vztahu k předmětu plnění dle § 77 ZVZ výlučně v kompetenci hodnotící komise. Hodnotící komise není povinna dle zákona si ve vztahu k nabídkovým cenám nechat vyhotovit znalecký posudek, a ani není povinna podle takového posudku postupovat, není též povinna blíže uvádět, z jakých důvodů takovýto podklad nezohlednila. Je tak nutné konstatovat, že dle zákonné úpravy je to hodnotící komise, komu náleží posouzení, zda je cena mimořádně nízká či nikoli. Zohlednění či nezohlednění odborného posudku v rámci posuzování mimořádně nízké nabídkové ceny je vnitřním myšlenkovým pochodem komise, jenž nepodléhá přezkumu. Předmětem přezkumu ze strany stěžovatele je pak objektivní posouzení, zda byl důvod, aby tato hodnotící komise ve vztahu ke konkrétní nabídce měla nabídkovou cenu posoudit jako mimořádně nízkou, tedy postupovat podle § 77 odst. 1 ZVZ. K tomu srovnej např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2010, č. j. 62 Ca 11/2009 - 46, publikovaný též pod č. 2461/2012 Sb. NSS.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, která je spatřována v rozpornosti závěrů krajského soudu. Námitku vnitřní rozpornosti závěrů krajského soudu týkající se dodržení zásady transparentnosti Nejvyšší správní soud nesdílí, jelikož stěžovatelem uplatněná argumentace pouze vytrhuje z kontextu dílčí pasáže z rozsudku krajského soudu. Při posouzení argumentace krajského soudu z hlediska komplexního, je jeho závěr zcela zřejmý. Lze z něj usoudit, že poukázání hodnotící komise na odborný posudek v žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké ceny je vhodným instrumentem k naplnění zásady transparentnosti, avšak v daném konkrétním případě hodnotící komise uvedla, jak má uchazeč mimořádně nízkou cenu zdůvodnit, a tudíž transparentnost řízení nebyla ovlivněna. Z výše uvedeného je tedy úvaha krajského soudu zcela srozumitelná a přezkoumatelná, a proto stěžovatelova námitka není důvodná.

Nejvyšší správní soud však z úřední povinnosti shledal za nepřezkoumatelnou tu část rozsudku krajského soudu, týkající se nevypřádání se s dalšími žalobními námitkami žalobce, které se vztahují ke druhému důvodu vyloučení uchazeče OHL ŽS ze zadávacího řízení, a to k rozporu nabídky s ustanovením § 14 zákona o státní památkové péči, neboť toto posouzení by v daném případě nemuselo mít žádný praktický dopad a mohlo by se jednat toliko o akademické pojednání, k němuž soudní řízení určeno není. Nejvyšší správní soud daný závěr krajského soudu nesdílí s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74. V tomto usnesení rozšířený senát Nejvyššího

pokračování

správního soudu konstatoval, že *jakkoli nepřezkoumatelnost žalobou napadeného správního rozhodnutí je nutnou a dostatečnou podmínkou jeho zrušení krajským soudem, nezabavuje to krajský soud vedle konstatování této nezákonnosti též povinnosti vypořádat se s (dalšími) žalobními námitkami či případně zabývat se jinými důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí, ke nimž je povinen přiblídnout z úřední povinnosti, či jeho nicotností, a to v té míře, v jaké to obsah napadeného správního rozhodnutí umožňuje. V soudním řízení o žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu se totiž může stát, že toto rozhodnutí bude ve vztahu k určitým skutkovým či právním otázkám nepřezkoumatelné, ať již pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů, avšak ve vztahu k jiným, na prvních z nich relativně nezávislým, požadavkům přezkoumatelnosti vyhoví. Může tomu být nejen tehdy, vztahuje-li se nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí toliko k některému z vícero jeho výroků, ale například i tehdy, je-li odůvodnění jednoho výroku nepřezkoumatelné toliko ve vztahu k určitým skutkovým či právním otázkám, výsledek jejichž posouzení sám o sobě neovlivňuje posouzení dalších skutkových či právních otázek, které byly rovněž pro rozhodnutí správního orgánu o věci podstatné. Nejvyšší správní soud podotýká, že zabývat se těmito oddělitelnými otázkami je nutno jen tehdy, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci (či lze-li vzhledem k okolnostem rozumně předpokládat, že takový význam mít bude.).*

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že v právě posuzovaném případě se jedná o dvě na sobě nezávislé právní otázky významné pro dané správní řízení. Hodnoticí komise nabídku OHL ŽS vyřadila v souladu s § 77 odst. 1 ZVZ z důvodu neopodstatněného zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny a v souladu s § 76 odst. 1 ZVZ z důvodu podání nabídky v rozporu s platnými právními předpisy (§ 14 zákona o státní památkové péči). Otázka podání nabídky v rozporu s právními předpisy zůstává mezi žalobcem a stěžovatelem stále spornou, přičemž krajský soud nemůže předjímat výsledek řízení před správními orgány a předpokládat, že tato otázka nebude muset být řešena. Je proto zřejmé, že krajský soud měl v rámci uplatněné žalobní námitky tuto otázku řádně posoudit. V žádném případě se nejedná o akademické pojednání, ale o vyřešení nezávislé právní otázky, která má pro další průběh správního řízení stejný význam jako posouzení, zda je „*obvyklý kalkulační vzorec*“ pojem ve stavebnictví zcela běžný a známý. Pokud by totiž správní orgán dospěl k závěru, dle kterého by nebyly v projednávané věci splněny podmínky pro vyloučení OHL ŽS dle ustanovení § 77 odst. 1 ZVZ, musí být k řádně uplatněné žalobní námitce postaveno na jisto, zda byly splněny podmínky pro vyloučení OHL ŽS dle ustanovení § 76 odst. 1 ZVZ.

Kasační soud tak uzavírá, že ačkoliv názor krajského soudu týkající se významnosti pojmu „*obvyklý kalkulační vzorec*“ pro další průběh správního řízení je správný, nemůže jeho rozsudek jako celek obstát, neboť krajský soud se řádně nevypořádal s další žalobní námitkou žalobce vztahující se k rozporu nabídky s ustanovením § 14 zákona o státní památkové péči, u které nelze vzhledem k okolnostem rozumně předpokládat, že nebude mít na výsledek správního řízení také dopad.

Z výše uvedených důvodů Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Krajský soud je při novém projednání věci vázán právním názorem zdejšího soudu; v novém rozhodnutí ve věci krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2013

Mgr. Daniela Zemanová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Dana Nevrklová